

Водата

Променлива, подвижна, красива, необходима и незаменима. Привлича ни и се нуждаем от нея, оформя живот и пречиства. Преобразува, променя, храни.

Елементът вода е единственото съединение на земята, което съществува в три различни агрегатни състояния. Искате ми се обаче да избягам от информацията позната на всички, за да погледна на това явление от философската му страна.

Водата е началото и същността на всичко съществуващо. Очевидно всичко животворящо е влажно, всичко изсъхващо погива. Водата е живот. Тя е от малкото неща на този свят, които обединяват неопровержима красота и полезност в себе си.

Някои учени твърдят, че тя е източник съхраняващ енергетиката на разнообразни външни влияния, музика, помисли. Именно затова тя може да бъде замърсена и чиста, съответно да замърсява и пречиства.

Водата е жива материя, която може да се преобразува и да влияе. Би могла да се нарече биологичната памет на човечеството.

Руски учени считат, че молекулите на водата се комбинират и видоизменят в зависимост от различни енергийни източници на влияние. Водата изгражда хармонична мрежа от положително или отрицателно заредени атоми в случай, че в близост звучи, например симфонична музика, и съответно дисхармонична мрежа от негативна музика, разговори, мисли. По своята същност водата е чувствителна материя, която не познаваме достатъчно добре и поради това, често пъти неправилно използваме. Това съвсем не я прави мистериозна, просто доказва още веднъж твърдението, че човек не се докосва до пределите на

своето мислене, което определя пределността в човешките познания.

Величието на нейната природа е неопровержимо.

Талес, първият философ през Античността, най-мъдрият сред седемте мъдrecи на Древна Гърция, назовава като начало и същност на всичко съществуващото: Водата. Тя е принципът за пораждаване, съхраняване и съществуване на всяко нещо, преобразува се, но запазва своята същност. Тя е нещо като вътрешното единство на всички явления.

Аристотел определя живата материя като форма на съществуване на четирите елемента огън, въздух, вода и земя. Чрез тях тя се храни, нараства или намалява. В източната философия /Даоизъм/ съществуват съответно пет елемента: вода, дърво, огън, земя, метал.

Все повече се говори за явлението структурирана вода, което автоматично ни свързва с концепцията за памет на водата. Водородните връзки се създават и разрушават почти мигновено, но изменящата се структура продължава да носи в себе си информация. Един от учените, твърдящи това, е Мартин Чаплин, професор в Лондонския университет. Руски учени пък говорят за това, че може да съществува такъв воден кристал, състоящ се от 912 молекули, чиито продължителност на живот да продължи дори часове. Става дума за това, че кристалната структура на водата обяснява много нейни свойства, като например феномена „разтворимост“. И така водата има неопровержимо ключово значение в създаването и поддържането

на живота на нашата планета, във формирането на климата и сезоните, за живота на всеки организъм на земята. Истината е, че тя е изначално обвързана с историята на човечеството. Не е възможно да си представим животът си без нея.

Всъщност водата заема 71% от земната повърхност, среща се в невероятно многообразие, като извори, ручей, потоци, реки, езера, морета, океани, глетчери. Когато водата изяви себе си като стихия, нейната сила е разрушителна. Резонансните катастрофи като цунами и гигантски вълни, силните водни течения, изливания и бури са сигнали, отправени към проблемите на екологията. Водата е едновременно неопровержимо съзидателна и разрушителна.

Когато застанем пред невероятната гледка на развълнувани или спокойни океан или море, ни се струва, че няма нищо по-велико от това. Започваме да чуваме и виждаме само това необятно съвършенство, всичко друго избледнява. Светът изглежда малък, проблемите ни нищожни, сътворението велико. Не е възможно такава гледка да не ни извисява и отделя от излишното, лъжовното, нетрайното. Наблюдавайки водата, в нейните най-внутренни природни размери и сила, човек изпада в едно специално разположение на духа, изпитва естетическа наслада. Говоря за едно определено възвишено чувство, което предизвиква само гледка като звездно небе и безкраен за очите ни океан. Това ни дава свобода на духа и ни освобождава от излишното.

Текст и снимки: Драгомира Никова